

Warszawa, dnia 15 stycznia 2019 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
DEPARTAMENT PRAWA ADMINISTRACYJNEGO

RCL.DPA.555.19/2019
Dot.: DP-WL-0231-164/2018/AGP

Pani
Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych
i Administracji

Szanowna Pani Minister,

w odpowiedzi na pismo z dnia 9 stycznia 2019 r. dotyczące *projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie udzielenia pomocy lub asystowania komornikowi przez Policję lub Straż Graniczną przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych a także asystowania przy takich czynnościach przez Służbę Ochrony Państwa*, Rządowe Centrum Legislacji zgłasza następujące uwagi do tego projektu.

1. W związku z § 119 ust. 1 *Zasad techniki prawodawczej* zauważa się, że **nie jest właściwą praktyką legislacyjną wydawanie aktu wykonawczego na podstawie kilku przepisów upoważniających**, tym bardziej że oba przepisy upoważniające różnią się zakresem podmiotowym. Przepis **art. 765 § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania cywilnego** dotyczy wyłącznie Policji i Straży Granicznej, a przepis **art. 811 § 2 pkt 2 K.p.c.** - także Służby Ochrony Państwa. Zmiana jednego z przepisów upoważniających powoduje w praktyce problemy wykładnicze co do zakresu obowiązywania przepisów rozporządzenia wydanego na podstawie więcej niż jednego upoważnienia. W związku z powyższym **należy wydać dwa rozporządzenia osobno na podstawie każdego z upoważnień**, podobnie jak ma to miejsce w przypadku analogicznych aktów wykonawczych Ministra Obrony Narodowej, a także aktów wykonawczych wykonujących podobne upoważnienia

z ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wydanych w ostatnim czasie osobno na podstawie przepisów art. 46 § 3 pkt 3 i art. 50 § 3 pkt 3 przez Prezesa Rady Ministrów w stosunku do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego, czy na podstawie przepisów art. 46 § 3 pkt 1 i art. 50 § 3 pkt 1 przez Ministra Obrony Narodowej w stosunku do organów wojskowych. Przyjęcie podobnego rozwiązania legislacyjnego także w tym przypadku będzie sprzyjać sukcesywnemu porządkowaniu systemu prawa w tym zakresie.

Realizując oba upoważnienia należy mieć również na względzie, że zakres obu upoważnień różni się nie tylko pod względem podmiotowym, ale także przedmiotowym. Upoważnienie z art. 811 § 2 K.p.c. dodatkowo w stosunku do upoważnienia z art. 765 § 2 K.p.c. pozwala określić „*miejsca*”, w których jest wymagana asysta oraz „*wymagane dokumenty*”. Jednocześnie zgodnie z art. 811 § 2 K.p.c. w rozporządzeniu w sprawie „*asystowania*” do uregulowania jest tryb „*powiadamiania właściwych organów*”, a stosownie do art. 765 § 2 w rozporządzeniu w sprawie udzielania pomocy komornikowi do uregulowania jest tryb „*występowania o pomoc*”. To wszystko sprawia, że przepisy regulujące asystowanie i pomoc muszą różnić się i łatwiej jest te różnice uwzględnić w odrębnych projektach rozporządzeń (por. przepisy § 1 pkt 4 i 5 projektu zawierające z konieczności uogólnienia nieuwzględniające wskazanych wyżej różnic wynikających z obu upoważnień, co rzutuje na zakres realizacji poszczególnych upoważnień w nadesłanym projekcie).

2. Szczegółowe uwagi zostaną zgłoszone do projektów realizujących odrębnie oba upoważnienia.

Z poważaniem,

Grażyna Scholz
Wicedyrektor
Departamentu Prawa Administracyjnego
w Rządowym Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/